

Dialogiske processer i

CARPARK FESTIVAL

- Sociale relationer i en frivillig organisation og
inklusion af nye frivillige i et etableret fællesskab

Roskilde Universitet

2021

Fagmodulprojekt i Kommunikation 2021

Projekttitel: Dialogiske processer i Carpark Festival - Sociale relationer i en frivillig organisation og inklusion af nye frivillige i et etableret fællesskab.

Projektvejleder: Claus Munch

Antal tegn: 81677

Navn og studienummer:

Cecilie Monk, 65899

Michelle Nicoline Kristiansen, 65647

Nikoline Wilhelmine Christensen, 65660

Ghadir Al-Saraf, 66158

Signe Lundager, 65674

1. Indledende problemfelt	4
2. Problemformulering	5
2.1. Arbejdsspørgsmål	5
3. Carpark Festival	6
3.2 Carpark Festivals frivillige	6
3.3 Carpark Festival som case	7
4. Formålet med den dialogiske proces	8
4.1 Succeskriterier for den dialogiske proces	8
4.2 Deltagere i den dialogiske proces	9
5. Fra producent til forsker	10
6. Metode	11
6.1 Videnskabsteoretisk perspektiv	11
6.2 Koalitativ metode	12
7. Teori	16
7.1 David Cooperrider m.fl. - Anerkendende udforskning	16
7.2 Marianne Kristiansen og Jørgen Bloch-Poulsen - Dialogiske kompetencer	18
8. Diskuterende analyse	21
8.1 Præsentation af informanter	21
8.2 Motivation	22
8.3 Inklusion i et etableret fællesskab	24
8.4 Sociale arrangementer	28
8.5 Den dialogiske proces	31
8.6 Sociale relationer på tværs af organisationsstrukturen	34
9. Konklusion	37
10. Litteraturliste	38
Formidlingsartikel	40
Følgerapport	42
Litteratur	44

1. Indledende problemfelt

Frivillighed og frivilligt arbejde er et alment koncept i Danmark. 40% procent af den danske befolkning er frivillige eller har været det, inden for det seneste år. Det betyder at en stor del af den danske befolkning har udført eller vil komme til at udføre frivilligt arbejde i løbet af deres levetid. Det viser undersøgelser lavet af konsulentvirksomheden Ingerfair, der de seneste 10 år har specialiseret sig indenfor kompetenceudvikling blandt frivillige og ansatte (Lasse F. Petersen, konsulent i Ingerfair). Vi har valgt at tage udgangspunkt i non-profit festivalen Carpark Festival og de frivillige der er møllehjulet bag det hele. Festivalen er under vækst og udvikling, og hvert år vokser arbejdsopgaverne i takt med det voksende antal besøgende gæster og aktiviteter. Grundet vækst og løbende opsigelser er der behov for nye frivillige i planlægningsprocessen, der kan bidrage med nye perspektiver og kunstneriske initiativer til den næstkommende festival. Nye frivillige bliver rekrutteret i løbet af efteråret og starter alle på samme dag, hvor de tilslutter sig et allerede etablerede fællesskab blandt festivalens frivillige. Hertil er der en problemstilling, som er gået igen de seneste par år: De nye frivillige finder det svært at blive en del af det allerede etablerede fællesskab. Da fællesskabet har så væsentlig en plads kan det gå hen at blive demotiverende for den enkelte, hvis denne føler sig uden for fællesskabet. Motivationen bliver i denne sammenhæng heller ikke holdt oppe af løn og derfor er det inkluderende fællesskab altafgørende i en frivillige organisation. I dette projekt vil vi derfor undersøge det frivillige fællesskab i Carpark Festival med udgangspunkt i teorier omhandlende, *anerkendende udforskning* af David Cooperrider, Diana Whitney & Jacqueline M. Stavros, og *dialogiske kompetencer* af Marianne Kristiansen & Jørgen Bloch-Poulsen. Det vil vi gøre ved at gennemføre en dialogisk proces der kan være med til at effektivisere integrationsprocessen. Vi vil derefter undersøge og analysere hvorvidt den dialogiske proces har fremmet den sociale integrering af de nye frivillige i Carpark Festival. Hele projektet tager udgangspunkt i den videnskabsteoretiske retning, *Interpretative Phenomenology Analysis*.

2. Problemformulering

På baggrund af ovenstående problemfelt, har vi udarbejdet en problemformulering der lyder som følgende:

Hvorledes kan man gennem dialogiske processer, skabe inklusion af nye frivillige i et allerede etableret fællesskab?

2.1. Arbejdsspørgsmål

For at kunne besvare problemformuleringen, har vi valgt at udarbejde følgende forskningsspørgsmål:

- På hvilken måde har det sociale fællesskab indflydelse på motivationen for at være frivillig i organisationen?
- Hvor meget vægter de sociale relationer i Carpark Festival?
- Hvordan opleves den dialogiske proces af de deltagende?
- På hvilken måde har den dialogiske proces fremmet de sociale relationer blandt de frivillige?

3. Carpark Festival

I det følgende afsnit vil vi præsentere Carpark Festival. Vi vil forklare hvad der driver festivalen og beskrive de allerede eksisterende processer i organisationen.

Carpark Festival er en non-profit festival og drives udelukkende af frivillige ildsjæle. Festivalen forløber over to sommerdage i København, under Bispeengbuen, på grænsen mellem Frederiksberg og Nørrebro. Formålet med festivalen er at sætte fokus på vækstlagsmusik og -kunst (Carpark Festival). Carpark Festival startede i 2014, som en idé blandt 6 gymnasievenner. I 2014 var det en en-dags-festival med 150 tilskuere og en enkelt musikscene. Festivalen har både på antallet af tilskuere og optrædende artister, været gennem vækst og talte i 2019, 4000 deltagere, 3 scener og 30 koncerter, fordelt på to dage. Carpark Festival er den største vækstlagsfestival¹ i hovedstadsområdet, målt på antal tilskuere (ibid.). De frivillige i Carpark Festival mødes én gang om ugen hvor venskaber dannes og sommerens festival forberedes (ibid.). Udover ugentlige møder er der fællesmøder hver tredje uge, hvor der er sparring på tværs af organisationen (ibid.). Til fællesmøderne bliver der prioriteret de sociale relationer og sker blandt andet gennem lege og øvelser der styrker dette, da hele organisationen her er samlet. Tidligere tiltag har blandt andet været weekender med sociale- og faglige indslag, fastelavnsfest, fællesspisning, eller en bytur. De sociale arrangementer har dog været sat på pause siden marts grundet COVID-19.

3.2 Carpark Festivals frivillige

I Carpark Festival er der 35 helårs frivillige, som er med til at stable festivalen på benene. De er fordelt i fire klynger med, hver deres fokuseringer og ansvarsområder: Kommunikation & Fundraising, Musik- & Kunst booking, Frivillighed & Ledelse og Produktion & Atmosfære. Ydermere er der en styregruppe, der består af projektlederen og klyngelederne (ibid.). Festivalen beskriver frivillighed således: "Carpark Festival er et tilvalgt fællesskab og bærer præg af, at vi drives frem af mennesker, der gerne vil" (ibid.). Det er altså en gruppe af mennesker, som ønsker at være en del af et fællesskab og deltage aktivt. De frivillige ses ugentligt og der er generelt et stort fokus

¹ Festival der hylder upcoming kulturaktører og musikalske talenter.

på de sociale relationer, hvilket blandt andet har resulteret i, at omgangstonen mellem de frivillige er afslappet og naturlig. I denne rapport har vi fokus på de helårs frivillige og ikke de frivillige der udelukkende arbejder på de to afviklingsdage under festivalen. De 35 helårs frivillige på Carpark Festival har en gennemsnitsalder på 23 år og består af henholdsvis 60% kvinder og 40% mænd. Størstedelen af de frivillige er under uddannelse, blandt andet inden for oplevelses-økonomi, kommunikation, kunst og projektledelse (Bilag 1). De frivillige er alle bosat i København og omegn. I rekrutteringen af nye frivillige lægges der vægt på engagement og en positiv, åben tilgang til det at være frivillig. Det forventes at de frivillige har lyst til at udvikle- og engagere sig i det faglige såvel som det sociale (ibid.).

3.3 Carpark Festival som case

Projektgruppen finder det interessant at undersøge på hvilken måde det sociale fællesskab, spiller ind i motivationen for at være frivillig. Vi har mere specifikt valgt at undersøge det sociale fællesskab i Carpark Festival, da alle i organisationen er frivillige uanset ansvarsområde, og at de på forhånd har fokus og interesse i det sociale fællesskab i organisationen. På baggrund af tilegnede viden om Carpark Festival, har vi kunne udforme spørgsmål, som er rettet direkte mod de frivillige i festivalen. Vi synes ligeledes det har været interessant at kigge på et etableret fællesskab, og de problemstillinger der kan opstå deri. Derudover synes vi også det var spændende, at kunne arbejde med et allerede eksisterende fællesskab, fremfor et nyopstartet, da det må forventes at være andre problematikker man har deri. På den anden side, så er kendskabet og det allerede eksisterende forhold til Carpark Festival også en faktor vi har været bevidste om ved indsamlingen og bearbejdningen af den indsamlet empiri, da det kan have indflydelse på denne proces.

4. Formålet med den dialogiske proces

I dette afsnit vil vi redegøre for formålet for den dialogiske proces, dets succeskriterier og de deltagere der har gennemført det og indgår i vores undersøgelse. Den dialogiske proces er udformet som et spil.

Med den dialogiske proces ønsker vi at bryde barriererne mellem de nye frivillige og det etablerede fællesskab, således at alle bliver rystet tættere sammen og danner gode sociale relationer. Derudover ønsker vi at de deltagende får italesat deres egen motivation for tilstedeværelsen i Carpark Festival, samt at de bliver bevidste om de andre deltageres motivation. Den primære målgruppe i den dialogiske proces, har været de nye frivillige, idet formålet har været at få inkluderet dem i det etableret fællesskab.

4.1 Succeskriterier for den dialogiske proces

1. Alle medvirkende i spillet, deltager aktivt
2. De deltagende har det sjovt undervejs
3. De nye frivillige og de etablerede frivillige føler at de har lært hinanden bedre at kende
4. De nye- og etablerede frivillige lærer at sætte ord på deres egen motivation
5. De nye- og etablerede frivillige bliver bekendte med andres motivation, for det frivillige arbejde i Carpark Festival
6. Gennem den dialogiske proces skaber vi dialog blandt deltagerne

Som tidligere nævnt får Carpark Festival én gang om året en håndfuld nye frivillige, der bliver en del af det etableret frivilligteam. Det etablerede team har gennem længere tid opbygget et fællesskab, som de nye frivillige skal integreres i. Det mener vi kan gøres gennem den dialogiske proces, hvilket også er et godt supplement til en social aktivitet, som kan lade sig gøre taget COVID-19 i betragtning. Vi ser det derfor som et succeskriterium at de nye frivillige, der er startet hos Carpark Festival, efter endt dialogisk proces, oplever at de har lært de andre frivillige bedre at kende. Den dialogiske proces skal dermed være med til at fremme den sociale integrering. Ved at fokusere på motivationen og engagementet blandt deltagerne, tilskriver vi os det, som

Cooperrider m.fl. betegner som: "*Det bedste af det der er*" (Cooperrider et al., 2011: 34). Gennem dialogen kan der komme ideer og forestillinger om fremtiden. Herunder drømmescenarier, beskrevet af dem i organisationen eller tiltag der kan være til gavn for alle (ibid.). Cooperrider m.fl. vil mene, at idet man lader flere stemmer komme til ord, vil de besvarelser deltagerne kommer frem til i fællesskab rumme mangfoldighed, som giver et godt udgangspunkt for sunde relationer, dialog og gode fremtidige muligheder (ibid.: 66).

4.2 Deltagere i den dialogiske proces

Benjamin Randbøll, der er tidligere bestyrelsesformand, nuværende produktionsleder og en af stifterne af Carpark Festival, beskriver de sociale og venskabelige relationer blandt de frivillige som "helt afgørende for det endelige resultat" (Bilag 1). Vi har derfor under udformningen af den dialogiske proces haft en forventning om at alle 35 helårs frivillige i Carpark Festival skulle deltage i spillet og blandes på tværs af klyngerne, således at der ville blive skabt sociale relationer blandt de frivillige der ikke ses ugentligt. Dette har grundet forsamlingsforbuddet ikke været muligt at gennemføre. Vi har derfor været nødt til at indskrænke deltagerantallet og har taget udgangspunkt i klyngerne "*Kommunikation*" og "*Fundraising*" der samlet består af syv personer, hvoraf der var fire personer der deltog i den dialogiske proces. I den dialogiske proces var to ud af fire deltagende nye frivillige i Carpark Festival. Den overordnede målgruppe er de nye frivillige i klyngerne, men alle frivillige er aktive i procesøvelsen. Dette vil altså være hvad man kalder en onboarding øvelse, hvor det går ud på at få de nye med "om bord" i det fællesskab der allerede forventes at være (Schein, 2017: 5). En væsentlig pointe at fremskrive er, at Nikoline som både er en del af projektgruppen og frivillig i Carpark Festivals kommunikationsklyngen, var deltagende i den dialogiske proces. Det faktum har haft en indflydelse på den dialogiske proces, da Nikoline havde en forforståelse af hvorledes den dialogiske proces skulle forløbe og hun kan derfor indirekte have påvirket spillets forløb. Dette vil vi uddybe i afsnit 6.2.2.

5. Fra producent til forsker

Projektgruppen har gennem et workshopforløb ageret producent af den dialogiske proces i form af et spil, der har til formål at fremme den sociale trivsel af nye frivillige i organisationen Carpark Festival. Vi har på baggrund af research om organisationen udformet spillet, således at det specifikt henvender sig til frivillige i Carpark Festival og nogle af de problemstillinger der kan opstå i denne specifikke sammenhæng. Under udformningen af spillet, har projektgruppen løbende foretaget afprøvninger af spillet på medstuderende, hvor de har ageret de frivillige i Carpark Festival, og sidenhen justeret i spillet. Afslutningsvis har vi afprøvet det færdigproducerede spil på en gruppe studerende uden for workshoppen. Gennem projektrapporten vil vi indtage forskerrollen, og analysere hvorledes den dialogiske proces fungerer i praksis hos Carpark Festival.

6. Metode

I dette afsnit vil vi præsentere og redegøre for vores videnskabsteoretiske perspektiv samt hvilken betydning det har på vores valg af metodiske redskaber til indsamlingen af projektets empiri. Derefter har vi fremskrevet vores metodiske valg og overvejelser i forbindelse med metoderne. Projektet søger at være gennemskueligt, da det er vigtigt for validiteten af opgaven, hvorfor vores metodiske overvejelser grundigt er beskrevet i dette afsnit.

6.1 Videnskabsteoretisk perspektiv

I dette projekt arbejder vi ud fra den videnskabsteoretisk tilgang Interpretativ Phenomenological Analysis Perspektiv, IPA, der er en Fænomenologisk-Hermeneutisk tilgang til forståelse af virkeligheden. Teorien IPA er inspireret af den tyske filosof Martin Heidegger, der ontologisk er realist og som erkender, at der findes en fysisk virkelighed uafhængigt af vores tanker. Samtidig mener Heidegger dog, at vores forståelse af virkeligheden er afhængig af vores gjorte erfaringer. Epistemologisk er Heidegger relativist og anser ikke individet som et ego, der er adskilt fra verden, men mener at individet er en del af en virkelighed, der blandt andet påvirkes gennem sprog, kultur, forventninger og ideologier (Larkin, Watts & Clifton, 2006: 106).

Det fænomenologiske element i IPA viser sig ved det første fokus i en analyse, hvor det her er forskerens opgave at få indsigt i subjektive livsverdener gennem en 1. persons fortælling af oplevelser af et bestemt fænomen. Det er subjekternes livsverden man søger kendskab til og deraf kommer den beskrivende del i en IPA analyse. Subjekternes livsverden eller som i IPA hedder *subjective world*, er et fænomenologisk begreb, hvor det er deltagerens egen oplevelse og forståelse af et fænomen, der er i fokus. Formålet med IPA er at give en forståelse af deltagerens oplevelse og erfaring set fra deres perspektiv og er derfor ikke en simpel deskriptiv metode, hvor formålet blot er at give deltagerne en stemme (ibid.: 103).

Det andet fokus i en IPA-analyse er det hermeneutiske element der kommer til udtryk gennem en fortolkning af subjektive livsverdener og en analyse af hvordan sociale, kulturelle og teoretiske kontekster kan have indflydelse på subjekternes oplevelser. Med den dialogiske tilgang vi har til målgruppen, via vores dialogiske proces, er vi med til at aktivere de to fokuseringer der eksisterer i IPA. Det første fokus er

beskrivelsen, og dermed fokus på deltagernes oplevelse af spillet. Det andet fokus er en *fortolkende* analyse, som kan placere det beskrivende i forhold til den bredere sociale, kulturelle og teoretiske kontekst, og det er vores mulighed for analytisk at forstå deltagernes oplevelse af det som den dialogiske proces skal bidrage med (Larkin, Watts & Clifton, 2006: 104). Ud fra det deltagerne selv bringer i spil og de erfaringer deltagerne gør sig under spillet, vil vi foretage analyser på baggrund af kvalitativt indsamlet empiri (ibid.: 102). Med tilgangen er det forskerens opgave korrekt at udforske, forstå og kommunikere de oplevelser og synspunkter deres deltagere bidrager med gennem en kvalitativ metode (ibid.: 103). Det kan man med IPA's begreb kalde for *idiographic level*, som søger at undersøge bestemte personer mens de befinder sig i bestemte situationer eller bestemte begivenheder i deres liv, som netop er det vi gør når vi analyserer på deltagerne i den dialogiske proces (ibid.). Med den dialogiske proces er ønsket derfor, at vi er med til at skabe et rum for dialog, hvor deltagerne kan fortælle om deres individuelle oplevelse, og få en forståelse for hvad de andre fortæller. Ydermere forsøger vi med den dialogiske proces åbnet op for en dialog, så deltagerne kan påvirke hinanden med deres erfaringer og motivation.

I IPA er der fokus på detaljer, hvilket omhandler en undersøgelse af individers specifikke oplevelse af en bestemt situation eller begivenhed i en afgrænset periode. Eksempelvis undersøger vi de nye frivillige i Carpark Festival mens de stadig er nye. Det medfører ofte en meget detaljeret analyse af det udkom der er i opgaven, og det kan betyde at undersøgelsesgrundlaget er mindre end ved andre tilgange, men det understøttes af at man laver en så grundig analyse som IPA lægger op til. Det er blandt andet semistrukturerede interviews der bliver benyttet som metodisk redskab. Det medfører at vi i analysen, detaljeret kan se på den individuelle fortolkning og forståelse af deres livsverden. Det er i den forbindelse også argumentation for den kvalitative metode, som vi benytter til at undersøge individernes livsverden (ibid.: 103-104).

6.2 Kvalitativ metode

I det følgende afsnit vil vi redegøre for vores valg af den kvalitative metode. Ud fra vores videnskabsteoretisk ståsted er det oplagt at anvende kvalitative metoder. Projektet tager udgangspunkt i kvalitative metodisk tilgang, da vi ønsker at undersøge individernes oplevelse af et fænomen og derfor er det relevant at anvende

kvalitative metoder til at få dybdegående indsigt i deltageres livsverden. Det vil vi i det nedenstående redegøre for hvordan vi gør, ud fra de to metodiske tilgange skriftligt interview og semistruktureret interview.

6.2.1 Semistruktureret interview

Til indsamling af empiri, har projektgruppen gjort brug af semistruktureret interviews. Forinden foretaget interviews, formulerede vi en interviewguide der skulle være med til at danne rammen om interviewet. Vi opstillede en række forskningsspørgsmål på baggrund af vores teori, arbejdsspørgsmål og succeskriterier der skulle være styrende for de interviewspørgsmål vi ville stille.

I det semistrukturerede interview var der endvidere mulighed for at afvige fra den fastlagte interviewguide, hvilket skabte rum for at vi kunne spørge uddybende ind til det interviewpersonen var optaget af at fortælle (Brinkmann & Tanggaard, 2015: 38). Derfor valgte vi at foretage et semistruktureret interview, da det er respondenternes oplevelse af fænomenet vi er interesseret i at undersøge (Larkin, Watts & Clifton, 2006: 103). Projektgruppen udførte interviews med deltagerne efter endt dialogisk proces, hvor vi undersøgte deres oplevelse af den dialogiske proces og dens indflydelse på det eksisterende fællesskab. Ydermere spurgte vi ind til deres oplevelse af fællesskabet, forinden den dialogiske proces og hvordan de oplevede det at være ny frivillig i et allerede eksisterende frivilligt fællesskab. Formålet med interviewene var at få et indblik i det at være ny frivillig i organisationen som Carpark Festival og de udfordringer der kan være når man som ny frivillig skal forsøge at blive en del af et etableret fællesskab.

På grund af Covid-19 blev interviewene foretaget telefonisk, eftersom der ikke var mulighed for at mødes med deltagerne fysisk. Det skabte nogle metodiske begrænsninger: Det telefoniske interview er ikke egnet til længerevarende interviews, da der er chance for at respondenterne kan blive trætte og irriterede (Harboe, 2010: 82), og vi har derfor været opmærksomme på at udforme en kort interviewguide, således at interviewene ikke blev for lange. Derfor var det vigtigt for os at interviewspørgsmålene i interviewguiden meget præcist afspejlede forskningsspørgsmålene, så vi på kort tid kunne få besvaret disse.

6.2.2 Interviewerens rolle ved indsamling af empiri

Interviewene er gennemført af gruppemedlem Nikoline, som selv er frivillig hos Carpark Festival og deltog ligeledes i afprøvningen, hvilket har medført nogle metodiske fordele og ulemper. Vi har haft et yderligere kendskab til foreningen og de eksisterende processer, da vi har kunnet trække på Nikolines viden om organisationen. På grund af COVID-19 var det ikke muligt at hele projektgruppen kunne overvære den dialogiske proces, og det var derfor kun Nikoline, der havde mulighed for at deltage. Derfor besluttede vi også, at det skulle være Nikoline, som udførte de efterfølgende kvalitative interviews. Det gjorde vi fordi deltagerne i spillet ikke har kendskab til de resterende gruppemedlemmer, og da vi foretager telefoniske interviews ville den personlige interaktion være hæmmet. Eftersom de foretagende interviews havde en personlig fokusering, var det vigtigt for os at skabe et trygt rum, som i større grad var muligt med Nikoline, som interviewer, snarere end en helt fremmede, som de ikke har oplevet eller kan sætte ansigt på. Ydermere har de resterende gruppemedlemmer ikke en førstehåndsoplevelse af afprøvningen og et sådan interview ville derfor være blevet mere overfladisk og forklarende, fremfor dybdegående. Håbet var nemlig at informanterne skulle føle sig trygge ved interviewerens, og at de dermed ærligt ville fortælle om deres oplevelse af den dialogiske proces.

At Nikoline var ene interviewer bevirkede undervejs i interviewene, at der kom elementer af indforståethed, som ikke er blevet uddybet. Derudover var der også et tidsmæssigt aspekt, som gjorde at de nødvendige uddybninger ikke blev fulgt til dørs. Fokus var på at spørge ind til den dialogiske proces og deres oplevelser, for at sikre at vi fik empiri til vores undersøgelse.

6.2.3 Skriftligt interview

Vi har udover de semistruktureret interviews foretaget et enkelt skriftligt interview med Benjamin Randbøll. Eftersom respondenterne var presset på tid, så fungerede det bedst at sende en mail, således at han kunne besvare vores spørgsmål løbende og når det passede ham. Hans svar har været brugbare til at få kendskab til Carpark Festivals frivillige og de generelle tanker der ligger bag festivalen. Ulempen ved denne form for interview er at de involverede, interviewer og informanter, skal være relativt dygtige til at formulere sig tydeligt og klart på skrift (Brinkmann & Tanggaard, 2015: 205). Eftersom der ikke eksisterer et fysisk samspil mellem de deltagende, kan der gå

vigtige pointer tabt, idet de ikke på samme måde kan *gribe bolden* eller det der bliver sagt, når det sker og stille opfølgende spørgsmål (Brinkmann & Tanggaard, 2015: 205).

6.2.4 Transskribering

Når man arbejder med sproget gennem det talte og skrevne, arbejder man med to forskellige repræsentationer af sproget. Transskription er nyttigt, når de foretagne interviews skal bruges til videre analyse (ibid.: 238). Idet vi har transskriberet flere semistruktureret interview, så har det været vigtigt, at fastholde en gennemgående strategi, således at der fastholdes meningen i det sagte (Brinkmann & Tanggaard, 2015: 43). Fyldord som eksempelvis "hmm" og "øh" har vi bevidst undladt at transskriberer, idet det skaber forvirring for læseren, som ikke selv har været til stede i interviewsituationen. Hertil har vi vurderet at meningen i det sagte ikke går tabt. Vi har anvendt klammer ved inddragelse af bi- og bindeord, hvis vi erfarede at der manglede ord, som for eksempel [at] og [og] (ibid.: 44). Idet vi arbejder med et produkt der bevæger sig fra tale og til skrift, vil man opdage, at mange af disse bi- og bindeord undlades i talen, da de er overflødige, men når man bevæger sig over til teksten, så vil de være nødvendige, for at bibeholde meningen (ibid.: 238). For at danne overblik over de deltagende i interviewsituationen har vi markeret hvem der taler, med en forkortelse af deres navn, eksempelvis [B] for Benjamin Randbøll (Bilag 1). Derudover har vi anvendt linjetal i transskriptionen, således at det er nemmere at henvise og finde frem til for forsker og læser.

Til at systematisere og skabe overblik over empirien har vi valgt at farvekoordinere interviewene, efter de temaer som informanterne har italesat. Farverne er med til at vi let kan skabe overblik over vores empiri og slå ned i det. Derefter har vi sat vores empiri i et skema (Bilag 7), som først er opdelt efter vores tema, men som giver mulighed for at vi ud fra de direkte citater kan meningskondensere vores empiri. Meningskondenseringen spiller en væsentlig rolle i forbindelse med IPA og er det første step i analysen, hvor deltagernes livsverden fortælling fortolkes. Med meningskondenseringen søger vi at give en forståelse af deltagernes oplevelse og erfaringer, som kan videreføres til den anden del af analysen. I skemaet går empirien fra at være opdelt tematisk, til det direkte citat og til vores meningskondensering.

7. Teori

I det følgende afsnit vil vi uddybe vores brug af teorierne af henholdsvis David Cooperrider m.fl. og Marianne Kristiansen og Jørgen Bloch-Poulsen. Vi ønsker med teorierne at kunne analysere den dialogiske proces, som deltagerne i spillet oplever, samt den dialog vi søger at skabe i spillet, mellem de deltagende.

7.1 David Cooperrider m.fl. - Anerkendende udforskning

Anerkendende udforskning er en proces, som udspringer af den socialkonstruktivistiske tænkning og anvendes bl.a. i organisationsforandring (Cooperrider et. al., 2011: 31). Dog kan den anerkendende udforskning også anvendes inden for andre videnskabsteoretiske tilgange, der eksempelvis har en anden måde at anskue livsverdener på. Fokus vil flytte sig fra det socialkonstruktivistiske og konstruktionen af virkeligheden i sociale sammenhænge, til livsverden, individuelle erfaringer og fortolkningen, hvilket den videnskabsteoretiske retning IPA har i fokus. Tilgangen til den anerkendende udforskning er "livscentreret" hvilket, videnskabsteoretisk, også spiller en væsentlig rolle i IPA, hvor deltagerens livsverden er i fokus (ibid.: 45). Livsverden er særlig relevant for vores brug af teorien.

7.1.1 De fem principper

For at forstå det teoretiske grundlag for anerkendende udforskning opstiller Cooperrider m.fl. følgende fem principper, der fremmer positiv forandring:

1. princippet om fælles konstruktion

For at skabe en forandring i en organisation, må man sætte sig ind i organisationen og dens socialviden. Forandring ses her som fælles konstruktion, hvor den vigtigste ressource til forandring er ved benyttelse af de involverede gruppers fantasier som videns kompetencer, hvor tankerne efterfølgende kan anvendes som redskab til positiv forandring (ibid.:37)

2. princippet om samtidighed

Udforskning og forandring er ifølge dette princip afhængige af hinanden og bør derfor være samtidig. (Cooperrider et. al., 2011:38)

3. princippet om poesi

I dette princip kan man vælge hvilken menneskelig oplevelse som tema man vil udforske. Man kan ud fra dette princip undersøge stress, glæde eller fremmedgørelse i organisationen.

4. princippet om foregribelse

I dette princip ligger udforskningen vægt på, at forandringen sker gennem fælles forestillinger og diskurser om fremtiden.

5. princippet om positivitet

Forandringen sker gennem empowerment, hvor positiv affekt er en forudsætning for at skabe en fælles indsats og deraf forandring (ibid.:39)

Anerkende udforskning har en bevidst positiv antagelse om mennesker, organisationer og den sociale trivsel, og fokuserer på det der fungerer derimellem, frem for at se på det der ikke fungerer. Dette betyder, at anerkende udforskning har en markant anden tilgang til organisationsforandring end hvad man ellers har set før gennem problemløsningsorienterede udforskning (ibid.: 34). Anerkende udforskning tager afstand til det negative, men fokuserer i stedet på den positive cyklus: *opdagelse, drøm, design og skæbne*, som er kernen til forandring ifølge anerkende udforskning (ibid.: 32). Vi har dog ikke haft mulighed for at afdække de sidste to trin, design og skæbne, ud fra vores empiri og undersøgelse. Vi er derfor i denne opgave inspireret af de to første trin i cyklussen, nemlig opdagelse og drøm. Disse trin går ud på at afdække eller opdage hvad der fungerer i en given organisation, og det handler derfor om at finde frem til de ting der er værd at værdsætte (Cooperrider et. al., 2011: 35). Når man har opdaget hvad der er af gode ting i organisationen, så begynder man automatisk at tænke på, det der kunne være af nye muligheder (ibid.: 36).

Teorien bygger på idéen om, at man bevæger sig hen imod det, som man undersøger, og netop derfor bør fokus være på det positive og livsgivende (ibid.: 61). Cooperrider m.fl. italesætter tre vigtige succeskriterier for en organisations virke. De tre succeskriterier er økonomisk trivsel, miljømæssig bæredygtighed og social trivsel (ibid.: 72). I denne opgave vil der være fokus på den sociale trivsel. Ifølge anerkendende forskning så kan det at fokusere på det der virker have en selvforstærkende effekt og lede til en positiv forandring i relationer og organisationen. Den positive forandring kan opnås ved at invitere de frivillige til dialog, så de får mulighed for at dele erfaringer fra tidligere og nuværende succeser, fortælle om deres

styrker, livsværdier og unikke kompetencer mm., således at den positive kernen bliver afdækket og der skabes et ønske om at bevæge sig fremad mod en fælles drøm, som der er opstået gennem dialogen (Cooperrider et. al., 2011: 32). Anerkende udforskning benytter sig af interview og fortællinger for at fremhæve det bedste fra fortiden, afklare, hvad det er, man ønsker mere af, og skabe plads for en effektiv visualisering af fremtiden (ibid.: 33).

7.2 Marianne Kristiansen og Jørgen Bloch-Poulsen - Dialogiske kompetencer

For at forklare hvad formålet med dialogiske processer er, har vi taget udgangspunkt i Marianne Kristiansen og Jørgen Bloch-Poulsens teori derpå. De beskriver den evne at kunne lytte til andre kulturer og holdninger, som helt nødvendig for verdens og organisationers overlevelse (Kristiansen & Bloch-Poulsen, 2005: 11).

Formålet med den dialogiske proces er, at deltagerne får mulighed for at dele deres motivation, holdninger og erfaringer. Måden hvorpå man gør det kalder Kristiansen og Bloch-Poulsen for *share, dare* og *care* (ibid.: 11-12).

Share er aspektet hvor de deltagende kan dele erfaringer, kompetencer og perspektiver. Dare er den risiko, som deltagerne tager, når de fremlægger deres synspunkter og holdninger, til trods for at de kan tage fejl eller at andre er uenige. Care er omsorg, hvor der bliver taget hånd om hinanden med hensigt på at opbygge et kollegialt miljø (ibid.).

7.2.1 Dialog

At fokusere og inddrage dialoger er essentiel, fordi dialog har en helt central plads i menneskers sociale liv (ibid.). Gennem dialog kan der produceres nye erkendelser på baggrund af fælles handlinger, hvilket overordnet potentielt set giver større udvikling i organisationen, fordi resultat kommer af et tænkende fællesskab, skabt af deltagernes egne idéer og løsninger (ibid.: 18). Hertil fremskriver Kristiansen og Bloch-Poulsen: "(...) at de bedste løsninger ikke er givet på forhånd. Det eneste der er givet på forhånd, er, at der ikke er nogen, der alene kan producere en tilfredsstillende løsning." (Kristiansen & Bloch-Poulsen, 2005: 11). Undersøgelser lavet af Kristiansen

og Bloch-Poulsen viser at dialoger på tværs af organisationers lag, er mulige, så længe der er bygget en solid tillid op og hierarkiet derfor ikke vil spille ind på den dialogiske undersøgelse (ibid.: 24). Man kan derfor skabe det der kaldes en *kærlig container*, hvor de deltagende har mulighed for at bringe det frem der er allervigtigst for dem, uden at de behøver at tage højde for at chefen eller lederen også sidder med ved bordet. Dialoger er nemlig kendetegnet ved at man tør løbe den risiko (dare) ved at bringe sandheder på bordet (ibid.). Gennem dialoger opstår der derfor mulighed for at bringe det usagte på bordet, så de deltagende i fællesskab kan skabe en fælles erfaring, som leder til nye handlemuligheder, hvor alles synspunkter er taget i betragtning.

Kristiansen og Bloch-Poulsen definerer at en dialog er en demokratisk samtale i øjenhøjde og at dialoger, som uforudsigelige samtaler, både er undersøgende og risikofyldte (ibid.: 11-12). Det optimale er et dialogisk rum og en dialogisk rytme, hvor der er plads til at enhver kan både share, dare og care (ibid.: 11-13). En dialog er at stille spørgsmål ind i en andens perspektiv og samtidig kunne være problematisk for eget perspektiv, da det er kvaliteter der gør, at parterne kan nå frem til et fælles endemål (ibid.: 23). Dog er det mere kompliceret end som så. Ifølge Kristiansen og Bloch-Poulsen er diskussioner mere udbredt end dialoger og dialoger er meget sjældne (ibid.: 21).

7.2.2 Fordele og ulemper ved dialog

Magtforhold eksisterer i mange forskellige afskygninger og vi vil her fokusere på når magt går hen og begrænser handlerum (ibid.: 12). Kristiansen og Bloch-Poulsen beskriver:

(...) dialoger [er] kun mulige, når den gensidige tillid bliver så stor, at alle reelt er indstillet på ikke at lade disse forhold blokere for den kreative undersøgelse, det vil sige, når der i praksis ikke tænkes over, at den ene er leder, den anden medarbejder osv. (ibid.: 13).

Altså kan dagligdagens magtkampe have stor betydning for udfaldet og en egentlig dialog er kun mulig hvis alle deltagende parter kan tage afstand til hierarki (ibid.: 12). Ligeledes kan det også forekomme at dialoger kan opleves som samtaletvang (Kristiansen & Bloch-Poulsen, 2005: 21). Vi kan ikke udelukke at der er elementer af magt, som Kristiansen og Bloch-Poulsen beskriver som det at indskrænke andres

mulighed for at udtrykke sig i den givne situation gennem begrebet *Magt i Betydningen Constraint*: En "træning af dialogiske kompetencer kan ses som udøvelse af denne form for magt, fordi vi sætter en bestemt dagsorden. Hertil fordi vi har formuleret nogle specifikke spilleregler" (ibid.: 16).

Kristiansen og Bloch-Poulsen har erfaret at der ikke altid eksisterer en ensbetydende forståelse mellem ydre reaktioner og indre udviklinger undervejs i en dialogisk proces. Efterfølgende feedbacksamtaler giver mere. Der er få videnskabeligt underbyggede eksempler på, at der den ydre non-verbale kommunikation kan tydes til tolkning af de indre handlinger og udviklinger der sker (ibid.: 19). Vi har derfor valgt at foretage interviews med deltagerne efter den dialogiske proces.

8. Diskuterende analyse

Med analysen søger vi at skabe en forståelse af deltageres oplevelse af den dialogiske proces, fra deres perspektiv. Analysen tager afsæt i det skriftlige interview, som vi har foretaget med Benjamin Randbøll og tre mundtlige interviews, som vi har foretaget med deltagerne af den dialogiske proces. Ud fra dette vil vi gennem en fortolkning af deltageres livsverden og oplevelser, teoretisk analysere deres oplevelse af den dialogiske proces. Netop deltageres individuelle oplevelse spiller en væsentlig rolle i vores analyse, og derfor er det vigtigt at have viden om deres erfaringer på forhånd. Analysens opbygning er skabt på baggrund af IPA's fokuseringer, som går ud på at man først beskriver og dernæst udfører en fortolkende analyse af det sagte, hvilket vil sige at vi arbejder på et idiographic level.

8.1 Præsentation af informanter

I det følgende afsnit vil vi præsentere de tre informanter, som har deltaget i den dialogiske proces. De er anonymiseret og deres navne er derfor et alias, som vi har givet dem.

Mads: Mads er 30 år gammel og har en kandidatgrad i Politisk Kommunikation og Ledelse fra CBS. Han har været frivillig i Carpark Festival i tre år. I to år har han agerert 'almindelig' frivillig i kommunikations klyngen, og det sidste år som klyngeleder i kommunikation.

Lea: Lea er 26 år gammel og har en bacheloruddannelse i Visuel Kommunikation fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. Hun har i foråret, i forbindelse med sin bachelor, udarbejdet en ny grafisk identitet for Carpark Festival. Efterfølgende blev hun tilbudt at fortsætte som frivillig i kommunikationsklyngen, grundet hendes dygtige arbejde. Lea blev derfor officielt frivillig i september 2020 efter endt uddannelse.

Pia: Pia er 24 år gammel og er i gang med en uddannelse i Interaktiv Design på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. Hun har været frivillig hos Carpark Festival i et halvt år og har sin base i fundraisingklyngen.

8.2 Motivation

Indledningsvis vil vi starte med at analysere informanternes motivation for at være frivillige i Carpark Festival.

8.2.1 Delkonklusion

Ud fra analysen af deltagernes motivation kan vi konkludere, at de alle er motiveret af sociale relationer og at dette gør at de indgår i det sociale fællesskab med en positiv indstilling herom. Med afsæt i Cooperrider m.fl.s teori vil der således være større forudsætning for inklusion i det etablerede fællesskab. Endvidere har Mads og Leas motivation for det sociale fællesskab ændret sig i takt med at de er blevet en del af organisationens fællesskab.

8.2.2 Motivation drevet af sociale fællesskaber

Når man laver frivilligt arbejde på helårs-plan (som vi gør) er de sociale relationer enormt vigtige for motivationen og for fællesskabet på holdet (Bilag 1: 22-24).

Benjamin Randbøll

For man kunne sige, hvis man var helt kynisk og ... Hvad skal man sige ... Pragmatisk, så kunne man jo sige at jeg, på professionelt niveau, havde fået det ud af Carpark Festival. Men at jeg nu også nyder, eller en af de større årsager til at jeg stadigvæk er med er jo nok, det har jo nok noget med det sociale at gøre. Så jeg er jo selv, med tiden, mere og mere motiveret af det sociale (Bilag 2: 68-73).

Mads

Benjamin Randbøll beskriver hvorledes han har erfaret at de sociale relationer i Carpark Festival er yderst vigtige for de frivilliges motivation i organisationen. Motivationen for det sociale fællesskab, som Benjamin Randbøll beskriver som en nødvendighed, går igen i deltagernes interview. De fire informanter har umiddelbart forskellige motivationer for at indgå som frivillig i Carpark Festival, men er alle enige

om at det sociale fællesskab er vigtigt for deres motivation. Mads fortæller at hans motivation, da han startede, var at få udvidet sit faglige netværk og ikke nødvendigvis at få udvidet sin sociale vennekreds. Dog har hans motivation ændret sig med tiden, da han nu er mere motiveret af det sociale end det karrieremæssige udbytte. Mads oplever at motivationen for at være frivillig i organisationen varierer. Nogen starter som frivillige hos Carpark Festival af samme årsag som Mads, hvorimod andre er motiveret af det sociale fællesskab. Lea havde ligeledes en personlig motivation. Hun er blandt andet motiveret for at arbejde videre med den nye grafiske identitet, som hun har været med til at skabe (Bilag 4: l. 52-55). Endvidere beskriver hun sig selv som genert og så det nye sociale fællesskab i Carpark Festival, som en måde hvorpå hun kunne fremme en personlig udvikling (ibid.: l. 119-124). For Pias vedkommende har nye relationer været motivationen for at indgå i Carpark Festival og bundet derfor ikke i et karrieremæssig anliggende, men i højere grad i et ønske om at skabe nye sociale relationer (Bilag 3: l. 45).

Videnskabsteoretisk kan informanternes fortælling om egen motivation relateres til IPA's subjektive livsverden, hvor formålet er at få en første persons fortælling eller oplevelse af et fænomen. I dette tilfælde undersøger vi informanternes motivation som et fænomen. Ved at få informanterne til at åbne op og dele deres motivation for at participere i Carpark Festival får vi bragt de individuelle livsverdener frem gennem informanternes fortælling. Det ser vi eksempelvis i Pias fortælling om egen motivation:

Jeg har gået på nogle uddannelser hvor jeg ligesom har brugt meget tid med mine studiekammerater og jeg tror nogle gange så er det vigtigt også ligesom at få skabt nogle relationer udover det. (...) Så det var ligesom det der gjorde at jeg tænkte nu prøver jeg at se om jeg kan finde nogle der også har interesse i musik og kunst, men fra et andet miljø end hvor jeg lige kommer fra. (Bilag 3: l. 53-60)

Pia

Her åbner hun op for sin subjektive livsverden og fortæller om personlige forhold der lå til grunde for at hun søgte en frivillig stilling i Carpark Festival. Gennem interview har vi fået afdækket at alle informanterne er motiveret for at indgå i Carpark Festival på grund af det sociale. Idet alle informanter er motiveret af de sociale relationer, har

de dermed også en positiv indstilling til at indgå i det sociale fællesskab. Der er derfor ifølge Cooperrider m.fl. større forudsætning for at inklusionen i det etablerede fællesskab lykkedes og dermed fremme den sociale trivsel (Cooperrider et.al., 2011: 32). Ydermere er informanternes italesættelse af egen motivation for at indgå i det sociale fællesskab, med til at skabe en fælles drøm om det sociale fællesskab. Med inspiration hentet fra Cooperrider m.fl.s *drømmefase*, handler forandring om hvordan man som visionær forestiller sig hvad organisationen har brug for. *Drømmefasen* handler ligeledes om hvordan der gennem individuelle livsverdener dannes grundlag for fælles konstruktion i organisationen. Vi kan derfor antage, at når der konstrueres en fælles drøm for organisationen, hvori følelsen af fællesskab og sociale relationer vægter højt, så er forudsætningerne for at den fælles drøm opnås, større. Den fælles drøm om et socialt fællesskab kan man argumentere for har været med til at ændre Lea og Mads' motivation, da de som nye bliver påvirket af det fællesskab der allerede eksisterer i organisationen. som nævnt havde Mads indledningsvis en karrieremæssig motivation, men hans motivation har udviklet sig i takt med at han blev en del af organisationen. Han begyndte som frivillige på grund af det faglige aspekt, men hans livsverden har udviklet sig og han er nu i organisationen for det sociale. Ændring af motivation ses også hos Lea, som i begyndelsen var motiveret af personlige årsager, men efterhånden anser det sociale fællesskab som et ligeså vigtigt element. Man kan altså her identificere at de har været under en samtidighed, da de er gået på udforskning i organisationen, som Cooperrider m.fl. beskriver det. Dette har medført en forandring i deres motivation og årsag til at blive som frivillige. De er nu bevidste om at deres motivation også passer til andres motivation i organisationens (ibid.: 38).

Ved processens start havde vi en forventning om at mange af de frivillige vælger at indgå i Carpark Festival af karrieremæssige årsager, og derfor forventede vi at informanternes motivation var baseret på at få udvidet faglige erfaringer og kompetencer. Det var vores forventning, at sociale relationer har en motiverende effekt for at fortsætte som frivillig i organisationen, men ikke grunden til at starte som frivillig. Det viste sig til vores overraskelse at nogle frivillige i Carpark Festival, som eksempelvis Pia, udelukkende var motiveret af at indgå i nye sociale relationer.

8.3 Inklusion i et etableret fællesskab

I det følgende afsnit vil vi beskrive og analysere hvilke udfordringer de nye frivillige bliver mødt af, når de skal starte i Carpark Festival.

8.3.1 Delkonklusion

Grundet COVID-19 oplever informanterne store udfordringer med inklusion af nye frivillige i fællesskabet, som der er blandt de etableret frivillige. De nye frivillige, som vi har været i dialog med, beskriver det som nærmest værende en demotiverende udfordring at prøve på at lære de andre frivillige at kende. Ud fra Cooperrider m.fl.s principper om *poesi*, *positivitet* og *fælles konstruktion*, vil man med en positiv og anerkendende tilgang til de nye frivillige og den forandring de vil medføre, skabe bedre forudsætninger for at inkludere dem i det etableret fællesskab. Med afsæt i Kristiansen og Bloch-Poulsens care begreb, vil den positive anerkendelse åbne op for muligheden for at drage omsorg blandt de frivillige, hvilket vil fremme det kollegiale miljø.

8.3.2. Udfordringer ved et etableret fællesskab

Jeg kan mærke der er en fællesskabs, eller sådan i forvejen så, man kan godt føle måske nogle gange at man kommer lidt som sådan en eller anden weirdo og stiller sig lidt i kanten, også fordi at jeg har opdaget at jeg selv bliver meget sådan stille og jeg er normal ikke et meget stille menneske jeg tror der er mange i min klasse der vil tænke, det er meget weird at du er så stille, men det er ligesom sådan, det er fordi jeg fornemmer at der er et rigtig rigtig stærkt bånd mellem folk og så kan det nogle gange godt være svært at komme ind på (Bilag 3: l. 159-164).

Pia

(...) specielt Alex han er rigtig god til at sådan spørge ind og det er jo selvfølgelig også hans rolle som leder, ikke, men jeg tror også han er ret sådan genuine omkring det, altså sådan han vil jo godt vide det også. Han sagde også i går at vi kom med ret mange gode ideer, så han er sådan ret god til at byde en velkommen (Bilag 3: l. 225-228).

Pia

Inklusionen af nye frivillige i Carpark Festival har, grundet den nuværende COVID-19 situationen, været udfordret da det ikke har været en mulighed at mødes på tværs af klyngerne. Fællesskabet blandt medlemmerne i de forskellige klynger opleves som værende god og hyggelig, men der er en barrierer på tværs af klyngerne, som ikke er blevet brudt, da der ikke har haft mulighed for at afholde fælles arrangementer. Benjamin Randbøll oplever, at arbejdsdynamikken i klyngerne er mere mekaniske og upersonlige, da de frivillige ikke har nogle fælles referencer og oplevelser at trække på:

Men jeg synes man kan mærke at vi ikke er ligeså sammentømret en gruppe som vi plejer at være efter de første måneder. Folk kender ikke hinanden så godt, dynamikken i arbejdet er ikke særlig flydende og vores ugentlige møder er derfor mere mekaniske og upersonlige. (Bilag 1: l. 49-52).

Benjamin Randbøll

Mange af de frivillige har været der i længere tid, derfor oplever de nye frivillige det som en stor udfordring at komme ind i varmen. Der er et etableret fællesskab, hvor der er stærke relationer, interne jokes og intern kommunikation, og de nye frivillige beskriver det som grænseoverskridende og mærkeligt, at bryde ind i fællesskabet. Det har bevirket at Pia fortæller, at hun havde overvejet at blive hjemme fra det sociale arrangement *Carpark Experiments Vol. 2*, da de manglende relationer til de andre frivillige har været demotiverende for lysten til at deltage (Bilag 3: l. 198-207). Lea har haft en anderledes oplevelse med at komme ind i fællesskabet, idet festivalens frivillige allerede havde et fagligt kendskab til hendes arbejde, da hun har designet en ny grafisk identitet til Carpark Festival. Der var således allerede opbygget en form for relation, som på nogle punkter gjorde det nemmere for Lea at indgå i fællesskabet (Bilag 4: l. 158-164).

Udfra ovenstående kan vi se at det er udfordrende for de nye frivillige at indgå i det fællesskab som Carpark Festival kan tilbyde. Ser man på Cooperrider m.fl.s tredje princip om poesi, der omhandler undersøgelsen af et selvvalgt tema, som berører de frivillige i organisationen, så vil det i dette tilfælde vil være inklusion, vi ser nærmere på (Cooperrider et. al., 2011: 38). Idet de nye frivillige oplever et stærkt fællesskab blandt de etablerede frivillige, har det den konsekvens, at de nye frivillige ikke har mod til at bryde ind i fællesskabet og dermed føler de sig fremmedgjorte i

organisationen. For at blive inkluderet i det etableret fællesskab blandt de frivillige kan man gennem det femte princip, som omhandler positivitet, se på hvordan denne inklusionsproces kan maksimeres (Cooperrider et. al., 2011:39). Skaber man muligheder for, at alle de frivillige kan danne stærke sociale bånd, så vil dette have en positiv effekt, som vil spille ind i andre situationer, de frivillige vil opleve i løbet af deres virke som frivillige i Carpark Festival. Når man inkluderer nye frivillige i fællesskabet må man forvente at dette vil medføre en forandring. En forandring der gerne skal ske i positive omgivelser og med en anerkendende tankegang, som er en forudsætning for at kunne inkludere de nye frivillige. At forandring sker i fællesskab, stemmer også godt overens med det første princip, som ser på den fælles konstruktion af nye livsverdener for alle berørte (ibid.: 37-38). Det kan eksempelvis være gennem den dialogiske proces, hvor deltagerne får mulighed for at skabe en fælles referenceramme. De fælles referencerammer kan også skabes gennem de sociale arrangementer såsom fester, som de frivillige giver udtryk for at de mangler i disse tider. Opstår der mulighed for at de frivillige kan mødes i andre sociale sammenhænge end bare de ugentlige møder, bevirker det også at de får et bedre kendskab til hinanden, som kan munde ud i care - at man på grund af et bedre kendskab til hinanden kan drage mere naturlig omsorg. Man vil kunne tage hånd om hinanden, og dermed fremme det kollegiale miljø (Kristiansen & Bloch-Poulsen, 2005: 11-12), hvilket vi vil komme nærmere ind på i det næste afsnit.

Vores forforståelse af inklusionen af de nye frivillige i Carpark Festival var at det var svært for de nye frivillige at komme ind i fællesskabet, da der på forhånd var et etableret fællesskab blandt mange af de frivillige. På grund af COVID-19, havde vi endvidere en hypotese om, at inklusionen af nye frivillige i Carpark Festival har været yderligere udfordret, da der ikke har været mulighed for at afholde sociale arrangementer. Disse forforståelser fik vi bekræftet gennem vores samtale med informanterne.

8.4 Sociale arrangementer

I dette afsnit går vi i dybden med informanternes udtalelser om og savn af sociale arrangementer.

8.4.1 Delkonklusion

Vi er kommet frem til at alle informanterne har en fælles forestilling om fremtiden, der fokuserer på forestillingen om hvordan sociale arrangementer vil styrke deres sociale relationer til andre frivillige. Det taler ind i Cooperrider m.fl.s fjerde princip, princippet om foregribelse. Deltagerne taler ligeledes ind i Cooperrider m.fl.s opdagelsesfase, fordi de frivillige i Carpark Festival accepterer og anerkender at organisationen ikke er i sin bedste fase. Både nye og etablerede fokuserer i stedet på sociale højdepunkter i organisationens levetid. Idet der ikke er sociale arrangementer kan man argumentere for, at der ikke er samme mulighed for at udvise care. Når der er mulighed for care, så opstår der også muligheden for bedre social trivsel.

8.4.2 Sociale arrangementer er essentielle

Et interessant aspekt er, at alle informanter italesætter hvordan de finder sociale arrangementer meget vigtige.

Så føler jeg lidt mere, at hvis der fx var en fest eller sådan noget, og en af jer ikke var der [klyngen], så kunne jeg godt få lyst til at gå lidt mere ind i det sociale og lære de andre bedre at kende (Bilag 4: l. 124-126).

Lea

Lea italesætter her at hun finder fester vigtige fordi hun synes, at det er god måde at lære andre at kende på. Benjamin Randbøll uddyber med at sociale arrangementer generelt er en investering og nødvendighed. Det er derfor en essentiel prioritering fra styregruppens side, hvilket understøttes af Cooperrider m.fl. der fremskriver hvorledes social trivsel er et absolut succeskriterium for en organisation (Cooperrider et. al., 2011: 72). Mads understøtter Benjamin Randbølls pointe og beskriver at sociale arrangementer, som fest, har haft en afgørende rolle i forhold til at lære andre frivillige bedre at kende. Lea beskriver et ønske om at kunne komme tættere på de andre

frivillige og italesætter også hvordan hun forestiller sig at fest havde givet hende muligheden for at lære andre at kende, end dem fra hendes klynge. Pia taler ligeledes ind i de foregående pointer om at hun ikke har haft mulighed for at snakke med nogen fra andre klynger på grund af COVID-19. Selvom hun er ærgerlig over at fest og alkohol ofte er en nødvendighed for at lære andre at kende, tilskriver hun sig samme pointe som Mads og Lea, at fester bare gør noget særligt ved dannelsen af sociale relationer. Ydermere tilføjer Mads, at COVID-19 restriktioner og færre sociale arrangementer har haft betydning for hvor lidt han kender de nye frivillige, der er startet i 2020. Faktisk så lidt at han dårligt kan navnene på dem: "... så er der selvfølgelig rigtig mange nye i år, som ... ja, præ Corona og de manglende møder vi [ikke] har haft ... ja jeg kan ikke engang navnene på dem endnu, for at være ærlig" (Bilag 2: l. 186-188).

Med udgangspunkt i ovenstående, taler informanterne ind i Cooperrider m.fl.s princip om foregribelse, der bygger på at forandringen sker gennem fælles forestillinger og diskurser om fremtiden (Cooperrider et. al., 2011:39). Informanterne italesætter forestillingen om hvordan sociale arrangementer vil styrke sociale relationer. De har derfor en fælles forestilling om hvad fremtiden bør indeholde. De etablerede frivillige har oplevet positive sider af sociale arrangementer i organisationen. Denne opfattelse har de nye frivillige, på kort tid, adopteret hvilket muligvis kan skyldes at etableret frivillige har italesat en fortid, med positive oplevelser. Dog er det også en forestilling der er tæt knyttet til hvordan mennesker i midt 20'erne normalt mingler og lærer nye mennesker at kende.

Vi har snakket lidt om det i min klynge hvor at Alex og hvad hedder han, Kristian som der ligesom har været der før, siger også at, jamen det er jo fordi vi heller ikke har de her sociale arrangementer. Vi bliver ikke mixet på samme måde som der var tiltænkt, så det er jo klart, at så er det måske også sværere at komme ind i (Bilag 3: l. 164-168).

Pia

Pia beskriver her, hendes forståelse af, hvordan det er tiltænkt at alle frivillige lærer hinanden at kende i organisationen. De etablerede frivillige fra hendes klynge har italesat tidligere sociale arrangementer, hvilket har haft betydning for hendes forventninger. At informanterne har samme forestilling om en forbedret fremtid, efter

COVID-19 er, ifølge Cooperrider m.fl.s, en vigtigt ressource til at opnå både forandring og forbedring i organisationen (Cooperrider et. al., 2011:38). Den fælles forestilling er nemlig ofte styrende for den aktuelle adfærd (ibid.). De frivillige *projicerer forventningshorisonten*, som Cooperrider m.fl.s beskriver det. De forestiller sig hvordan fremtiden bliver og bringer fremtiden ind i nutiden (ibid.). Med forestillingen om, at fremtiden i organisationen er mere omfavnende og social, kan det være med til at holde på de frivilliges motivation og lyst til, at forblive på trods af, at de aktuelle omstændigheder ikke lever op til hvad den enkelte finder optimal. Herunder er det også essentielt at se på den bekræftende tematisering. I denne sammenhæng er opdagelsesfasen væsentlig, der blandt andet er kendetegnet ved at den enkelte anerkender, når organisationen ikke er på deres højeste og hertil søger at afdække og lære af de tidspunkter og situationer, hvor organisationen var på toppen (ibid.: 71). De frivillige i Carpark Festival accepterer og anerkender at organisationen ikke er i sin bedste fase. Forståelsen får fundament fra et tidspunkt hvor organisationen var på toppen, dengang man kunne mødes mange menneske og lære nye at kende, til sociale arrangementer. Informanterne giver altså udtryk for noget meget væsentligt i opdagelsesfasen: Både nye og etablerede fokuserer på højdepunkter i organisationens levetid, de vender tilbage til oplevelser der har haft betydning og i denne sammenhæng er det relationer og værdier.

Længslen efter sociale og festlige arrangementer kan være et udtryk for ønsket om dialog og en 'kærlig container', med udgangspunkt i Kristiansen & Bloch-Poulsens teori om magtforhold og hierarki der begrænser handlerum. Ved sociale arrangementer i organisationen, er der som regel mere fokus på det personlige aspekt og ikke den faglige og professionelle kunnen eller hvor etableret den enkelte er i organisationen. Her er der mulighed for at se bort fra eventuelle forskellige magtpositioner, hierarki og ansvar. Der er altså rum for en naturlig dialog med interesse i personlige værdier og ikke samtaletvang, hvis alle deltagende parter kan tage afstand til hierarkiet (Kristiansen & Bloch-Poulsen, 2005: 12).

At informanter lægger vægt på at sociale arrangementer og fester har en essentiel betydning, når det kommer til at lære nye mennesker at kende, overrasker os ikke. Det er tværtimod grundstenene for udarbejdelsen af den dialogiske proces og vi fandt det interessant, at skabe et alternativ til dannelsen af sociale relationer. Netop fordi relationer etableres gennem hyggelige stunder og sociale arrangementer, var det vores

hensigt at skabe noget af den samme stemning i spillet, hvilket eksempelvis gjorde at vi prioriterede plads til grin og sjov.

8.5 Den dialogiske proces

I følgende afsnit vil vi beskrive og analysere deltagerens oplevelse af den dialogiske proces.

8.5.1 Delkonklusion

Gennem den dialogiske proces føler deltagerne at de har fået et bedre kendskab til hinanden, hvilket opfylder vores tredje succeskriterie. De ser den dialogiske proces som værende en god social investering, da den har skabt fælles referencerammer blandt deltagerne. De har en oplevelse af, at de gennem den dialogiske proces er kommet tættere på hinanden personligt, og derudover har de fået klarlagt hvad der er godt ved at være hos Carpark Festival. Gode relationer er ifølge Cooperrider m.fl. givende for organisationens produktivitet og det derfor essentielt at der knyttes bånd blandt de frivillige. Dog oplevede deltagerne det som en udfordring at komme med realistiske besvarelser på visse spørgsmål, da deres fortid med hinanden var begrænset.

8.5.2 Oplevelsen af den dialogiske proces

Jamen, jeg synes det var fedt faktisk. Også især fordi det var hyggeligt lige at sidde og komme lidt tættere på hinanden på en eller anden måde. Sådan på en mere personlig plan, hvor det måske har været mere fagligt før. Så det synes jeg var rigtig nice, at lære hinanden lidt bedre at kende. Nogle sjove ting og spørgsmål. Det var simpelt nok at forstå. (Bilag 4: 175-178).

Lea

De tre deltagere mener alle at der gennem spørgsmålene opstod en god mulighed for at lære hinanden at kende. Gennem den dialogiske proces åbnes der op for at de deltagende lærer hinanden bedre at kende. De mener, at den dialogiske proces er med

til at udvikle fælles referencerammer mellem nye og etablerede frivillige. Mads mener, at variationen mellem de seriøse- og sjove spørgsmål var godt, da det gjorde at informanterne kunne snakke om seriøse emner uden at oplevelsen blev grænseoverskridende (Bilag 2: l. 220-229). De personlige spørgsmål var også brugbare, da deltagerne derigennem fik et større personligt kendskab til hinanden, som gav mulighed for at anerkende og engagere sig i hinandens livsverdener, hvilket knytter sig til vores tredje succeskriterie. Gennem den dialogiske proces har deltagerne fået italesat hvad der er godt og givende ved at være frivillig hos Carpark Festival, hvilket taler ind i Cooperrider m.fl.s. fase om opdagelse, hvor man får klarlagt og anerkender det positive der eksisterer i organisationen. Herunder med fokus på det positive og anerkendende i organisationen, kan man skabe forandring (Cooperrider et. al., 2011: 35). Når deltagerne har haft en opfattelse af at den dialogiske proces har været positivt, er det med til at Carpark Festival, som organisation, bevæger sig hen mod det der fungerer. Den dialogiske proces skal skabe rum for positive samtaler om organisationen og det der fungerer, hvilket deltagerne oplever spillet har været med til. De har en oplevelse af, at de gennem den dialogiske proces er kommet tættere på hinanden personligt, og særligt Lea italesætter det meget direkte:

Ja, eller jeg tror også bare, at jo bedre man kender nogen og hviler i deres selskab og man lærer dem at kende som personer, så tror jeg også bare at ens samarbejde bliver bedre og man kan ligesom ping ponge med hinanden og være mere ærlige. Det føler jeg både er en vigtig investering socialt, men egentlig også fagligt (Bilag 4: l. 196-199).

Lea

Lea mener, at det er en god investering i organisationens frivillige at gennemfører spil som dette. Hun udtrykker at spillet gjorde, at hun hvilede mere i de andres selskab og hun forestiller sig, at det kan have positiv indvirkning på deres fremtidige arbejde, både socialt og fagligt. Leas udtalelser understøttes af Cooperrider m.fl. der mener at gode relationer blandt de frivillige er godt for organisationens produktivitet og det derfor essentielt at der knyttes bånd blandt de frivillige (Cooperrider et. al., 2011: 72). "Samtaler under spillet? Jeg synes det var mega hyggeligt, fordi, der var det der med at man godt kunne begrunde hvorfor det var man gjorde, som man gjorde". (Bilag 3: l. 284-285) Pia oplevede altså, at der var mulighed for at forklare hendes livsverden undervejs, der ifølge Kristiansen & Bloch-Poulsens teori betyder, at hun oplevede det

dialogiske aspekt share, under den dialogiske proces. Pia udtrykker at share elementet i spillet bidrog positivt til oplevelsen. Det kan endvidere også skyldes at hun oplevede hendes svar blev modtaget på en positiv og anerkendende måde og der således blev udvist care, fra hendes medspillere. Det at deltagerne fik mulighed for at forklare hvorfor de svarede som de gjorde skal endvidere ses i kontekst af deres tidligere erfaringer og den indvirkning det har på deres livsverden. Ifølge Heidegger har deltagerne erfaringer, og den dialog de har i fællesskab, indvirkning på det de producerer. Det understøttes af Kristiansen & Bloch-Poulsen, som mener at der gennem dialogen skabes nye erkendelser i deres fælles handlinger. Dermed er deltagerne begrundelser vigtig i den dialogiske proces, og share elementet er nødvendig for at fremme sociale relationer mellem de frivillige i udviklingen af organisationen.

“Det eneste jeg tror der var lidt svært, var ved de spørgsmål hvor man skulle skrive noget om hinanden, når man ikke kender hinanden så godt” (Bilag 4: 1. 178-180). Som Lea italesætter i citatet, så oplevede deltagerne at det var problematisk at skulle skrive ting ned om hinanden, da de ikke mente at de kendte hinanden godt nok til at kunne give en realistisk besvarelse. I Cooperrider m.fl.s princip om poesi, spiller fortid, nutid og fremtid en rolle for hvordan den enkelte bliver inspireret og kan fortolke (Cooperrider et. al., 2011: 38).

Deltagerne mener ikke at de har nok fortid sammen at blive inspireret af, til at kunne fortolke svarmuligheder i nutiden. Derfor blev de i øjeblikket fremmedgjorte over for kreativitet og nytænkning. Det kunne måske være undgået eller imødekommet bedre i præsentationen af kategorien. Hvis deltagerne i introduktionen af kategorien var blevet præsenteret for vores tanker om at det godt måtte være humoristiske besvarelser, kunne det have haft indvirkning på deres forståelse og tilgang til kategorien.

Forinden vi udførte den dialogiske proces i Carpark Festival, foretog vi fire afprøvninger af den dialogiske proces på forskellige afprøvningsgrupper. Disse afprøvninger gik godt, der blev grint og afprøvningsgrupperne var positivt stemte overfor den dialogiske proces. Derfor havde vi en forventning om at deltagerne i Carpark Festival ville have samme oplevelse. Det fik vi til dels bekræftet, da alle deltageren har givet udtryk for, at de fandt spillet sjovt og at det er et godt værktøj til at komme tættere på hinanden socialt. Dog var der en af spørgsmåls-kategorierne de

ikke synes fungerede særlig godt. De fandt den enkelte kategori svær at besvare, da de følte at de ikke kendte hinanden godt nok, til at besvare realistisk. Det var dog ikke vores formodning, da der til afprøvningsrunderne var plads til sjove og tilfældige svar. De forskellige oplevelser af den specifikke kategori kan skyldes vores formidling i præsentationen af spillet. Dog finder vi det ikke problematisk, da de gennemførte kategorierne og havde det sjovt undervejs.

8.6 Sociale relationer på tværs af organisationsstrukturen

I følgende afsnit vil vi beskrive og analysere om hvorvidt det hierarkiske system i Carpark Festival har haft indflydelse på den dialogiske proces.

8.6.1 Delkonklusion

Projektgruppen har under den dialogiske proces skabt et rum hvor der har været mulighed for de tre dialogiske aspekter share, dare og care, hvilket delvist er lykkedes. Lea og Pia har under den dialogiske proces ikke følt sig begrænset af det faktum, at der var en leder til stede og har derfor haft mulighed for både share, dare og care. Mads har derimod selv været begrænset af sin lederrolle under spillet og vi har derfor ikke skabt dialog under den dialogiske proces, da alle parter skal kunne se bort fra hierarkiet ifølge Kristiansen og Bloch-Poulsen.

8.6.2 Den svære dialog

Nej, det er ikke sådan. Jeg ser ham ikke sådan på den måde, altså jeg behandler ham som andre, men det er nok også fordi at det er frivilligt. Det er jo ikke ens chef. Han er bare lidt tovholderen. Han er jo også meget nede på jorden. Man går jo ikke rundt og har sådan en autoritet over for ham (Bilag 4: l. 239-250).

Lea

I Carpark Festival er styregruppen bygget op af de forskellige leder fra hver af klyngerne, hvor lederne sidder med til de ugentlige klyngemøder på lige fod med de andre frivillige. Der er således et hierarki i Carpark Festival, men det er ikke et hierarki

som de almene frivillige bider mærke i. Hierarkiet i en organisation har, ifølge Kristiansen og Bloch-Poulsen, indflydelse på hvorledes det er muligt at skabe dialog på tværs af organisationens lag. Denne dialog kan kun forekomme idet alle parter i dialogen tager afstand fra hierarkiet og at det således ikke spiller ind på den dialogiske undersøgelse (Kristiansen og Bloch-Poulsen, 2005: 24). I den dialogiske proces som vi udførte i Carpark Festival var der en klyngeleder til stede, nemlig Mads. Hans lederrolle, mener Lea og Pia ikke har påvirket dem under den dialogiske proces, idet de alle er frivillige og de ser ham derfor i højere grad som en tovholder for klyngen. Der er under den dialogiske proces derfor blevet skabt en kærlig container hvor Lea og Pia har haft mulighed for de tre dialogiske aspekter, share, dare og care, da Mads' lederrolle ikke har haft indflydelse på deres udfoldelsesmuligheder. Mads' lederrolle har dog haft indflydelse på hans egen deltagelse i spillet, eftersom det for ham ikke har været muligt at tage afstand til denne: "Jeg tror også jeg prøvede at lege at jeg jo var frivillig på lige fod med jer, men blev konfronteret med det en gang imellem, at det er jeg ikke, og mit svar bliver nødt til at blive tilpasset det faktum at jeg ikke er det" (Bilag 2: l. 360). Mads har altså afgivet velovervejede svar ud fra sin position og dermed ikke svaret sin umiddelbare indskydelse. Han følte blandt andet at han havde et vist ansvar for at agere politisk og tale på vegne af styregruppen, når det kommer til opførsel og retningslinjer i organisationen.

Jeg følte tilgængelig et ansvar for at begrunde mine svar. Altså at fx det var den her med, vedkommende ikke dukker op hvad gør du? Der kunne jeg godt mærke at jeg var nødt til at fortælle hvad vores politik er, og ikke bare mig som leder, men sådan generelt i styregruppen. Det er jo noget vi i styregruppen har italesat, hvordan håndtere vi fravær. Så det var jo et reelt emne, som vi jo reelt har diskuteret om, så jeg blev selvfølgelig (Bilag 2: l. 366-371).

Mads

Mads har på baggrund af de to ovenstående eksempler ikke kunne løbe den risiko der er forbundet med at bringe sandheder på bordet, hvilket betyder at det dialogisk aspekt dare ikke har været til stede for Mads. Vi har med den dialogiske proces forsøgt at skabe et rum for dialog og opfordrede deltagerne til at uddybe deres svar. Dette er gjort med henblik på at sikre at der bliver stillet spørgsmål til de andre deltagers perspektiv og at alle deltagere har mulighed for at bidrage til den dialogiske proces. Dog har vi under den dialogiske proces ikke skabt dialog mellem deltagerne, da alle

parter ikke har kunnet se bort fra hierarkiet i Carpark Festival, hvilket ifølge Kristiansen og Bloch-Poulsen er en nødvendighed for dialog.

Kristiansen og Bloch-Poulsen mener, at det er svært at skabe dialog, da det som tidligere nævnt er alle parter der skal kunne tage afstand fra hierarkiet. Det er derfor ikke overraskende for os, at det ikke har været muligt at skabe dialog i den dialogiske proces. Vi havde til gengæld en forventning om at det i højere grad ville være de nye frivillige, der følte sig begrænset i deres svar og det faktum at der var en leder til stede. Det overraskede os derfor at dette ikke var tilfældet, men derimod Mads der følte sig begrænset af sin rolle som leder.

9. Konklusion

I denne rapport har vi sigtet efter at undersøge problemformuleringen:

Hvorledes kan man gennem dialogiske processer, skabe inklusion af nye frivillige i et allerede etableret fællesskab?

Sammenfattende kan vi konkludere at man kan skabe inklusion af nye frivillige i et etableret fællesskab ved at prioritere sociale arrangementer og et rum hvor der er plads til dialog.

Det sociale fællesskab har betydelig indflydelse på motivationen for at være frivillig i organisationen, da det har stor betydning for den enkeltes engagement og det samlede arbejdsfællesskabet. Nye frivillige i Carpark Festival finder det udfordrende at blive en del af det fællesskab som organisationen kan tilbyde. De sociale relationer vægter højt i organisationen. Det etablerede fællesskab er primært skabt gennem sociale arrangementer, der har dannet grobund for fælles referenceramme og venskabs-lignende relationer de frivillige i blandt. Grundet COVID-19 har sociale arrangementer ikke været mulige i år, hvilket har gjort det udfordrende for de nye frivillige at blive inkluderet i fællesskabet. De frivillige, som vi har været i dialog med, oplever det har haft negativ betydning for samarbejdet og kendskabet til hinanden. Den dialogiske proces opleves blandet af de deltagende. De deltagende oplevede at de fik et mere personligt kendskab til hinanden, men der var en barrierer i spillet. Vi har, med vores dialogiske proces, fremmet inklusion blandt de tre deltagere. Vi har ikke skabt en fuldkommen inklusion. Dels på grund af antallet af deltagere. Vores oprindelige plan med at udføre spillet på tværs af klyngerne ville stadig have været bedst og givet størst udbytte, da det er på tværs af klyngerne der mangler at blive skabt sociale relationer. Ydermere var en af deltagerne begrænset af sin lederrolle under spillet og vi har derfor ikke skabt rum for en optimal dialog under den dialogiske proces, da alle parter skal kunne se bort fra hierarkiet. Vi har på baggrund af dette ikke opfyldt succeskriteriet der lyder: "Gennem den dialogiske proces skaber vi dialog blandt deltagerne", som vi havde opstillet før afprøvningen af den dialogiske proces. Dog var den dialogiske proces delvis succesfuld da vores primære målgruppe, de to nye frivillige, havde en god oplevelse og de følte sig ikke begrænset af det faktum, at der var en leder til stede. De har derfor haft mulighed for både share, dare og care.

10. Litteraturliste

Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2015): "Kvalitative Metoder: En grundbog" Hans Reitzels Forlag (2. udgave)

Carpark Festival. Lokaliseret den 23. september 2020 på:
<https://www.carparkfestival.dk/info/>

Cooperrider, David L., Diana Whitney & Jacqueline M. Stavros (2011): "Det teoretiske grundlag for anerkendende udforskning", "Processen i anerkendende udforskning i praksis". Kap. 1 og 2. Håndbog i anerkendende udforskning. Ideer til forandringsledelse. København: Dansk Psykologisk Forlag. 31-76. (ISBN 978-87-7706-555-2)

Harboe, T. (2010): "Metode og projektskrivning – en introduktion" (1. udgave), Frederiksberg, Samfundslitteratur.

Kristiansen, Marianne & Bloch-Poulsen, Jørgen (2005): "Dialog og dialogiske kompetencer – en ny form for magt?". I Alrø, Helle & Kristiansen, Marianne (red.): Dialog og magt i organisationer. Aalborg, Aalborg Universitetsforlag. 11-34.

Larkin, Michael., Simon Watts & Elizabeth Clifton (2006): "Giving voice and making sense in interpretative phenomenological analysis", *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 102–120. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp062oa>

Petersen, Lasse F. konsulent i Ingerfair (2020): - Præsentation. "Tendenser og nye former for frivillige". Carpark Festival – d. 24-07-2020.

Schein, Edgar. (2017): "Organizational culture and leadership". 5. udgave. John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey.

Bilag:

1. Skriftligt interview m. Benjamin Randbøll (2020)
2. Interview m. Mads (2020)
3. Interview m. Pia (2020)
4. Interview m. Lea (2020)
5. Interviewguide
6. Kommunikationsplan
7. Meningskondenseringskema

Gode sociale relationer i en frivillig organisation er afgørende for gode resultater

Af Cecilie Monk, Michelle Nicoline Kristiansen, Nikoline Wilhelmine Christensen, Ghadir Al-Saraf & Signe Lundager, studerende på Roskilde Universitet.

Foto | Johan Stauner Bill

Konsekvenserne af COVID-19 kan mærkes i alle dele af samfundet, og som frivillig organisation kommer man ikke udenom at skulle tage hensyn til de konsekvenser. Men hvordan undgår man at konsekvenserne kan mærkes langt ud i fremtiden blandt de frivillige?

Midt i denne globale pandemi kan konsekvenserne mærkes i alle dele af samfundet også blandt frivillige organisationer. Organisationerne er under pandemien blevet begrænset i deres fysiske mødemuligheder, og det skal undgås at kunne mærkes langt ind i fremtiden. Derfor er det organisationernes ansvar at finde alternativer til sociale arrangementer mellem deres frivillige for at sikre deres trivsel i organisationen. Studerende fra Roskilde Universitet har undersøgt vigtigheden af inklusionen af nye frivillige i organisationen Carpark Festival, og kan konkludere at etableringen og vedligeholdelsen af de frivilliges fællesskab er vigtigt for de frivilliges oplevelse af inklusion og trivsel. Som frivillig er det vigtigt at man i fællesskab kan skabe nogle fælles referencerammer, hvilket ifølge de adspurgte i undersøgelsen har indvirkning både på det sociale og det faglige aspekt i det frivillige arbejde.

”Jeg også bare at ens samarbejde bliver bedre og man kan ligesom ping ponge med hinanden og være mere ærlige. Det føler jeg både er en vigtig investering socialt, men egentlig også fagligt.”

Lea, frivillig i Carpark Festival

Undersøgelsen viser at det allerede etablerede fællesskab mellem de frivillige i organisationen kan være svært som ny frivillige at komme ind i, og særligt grundet de indvirkninger COVID-19 har på dette område i denne periode. Derfor testede de studerende resultatet af et gennemført dialogspil mellem nye og gamle frivillig i organisationen og kan konkludere at de frivillig efter endt proces havde et bedre kendskab til hinanden og at det er med til at sikre trivslen i organisationen. Social trivsel er et absolut kriterium for en velfungerende frivillig organisation konkluderer de studerende fra Roskilde Universitet.

Særligt frivillige organisationer med stor udskiftning er udsat inden for dette område, og det er derfor deres ansvar at sikre en god inklusion af nye frivillige i deres organisations allerede etablerede frivillige fællesskab. Det vil ikke kun komme de frivillige til gode, men også organisationen, da det vil påvirke det faglige arbejde de frivillige leverer. På baggrund af dialogspillet kunne det konkluderes at det for de frivillige i Carpark Festival havde skabt en fælles referenceramme, og dermed var det første skridt mod god inklusion af nye frivillige i organisationen, og ydermere på en COVID-19 venlig måde.

Foto // Johan Stauner Bill

Følgerapport

Artiklen er skrevet med henblik på at nå ud til organisationer der har frivillige, og er afhængige af deres arbejdskraft. I den forbindelse har vi som gruppe undersøgt disse omstændigheder og vi formidler i denne artikel resultatet af denne undersøgelse. I det følgende vil vi redegøre for den formidlende artikel som vi har skrevet (Rienecker, Stray Jørgensen, Gandil, 2016: 123) med afsæt i nogle af Jan Krag Jacobsens 29 spørgsmål (2016).

Målgruppe

Modtagerne af denne artikel er en mindre veldefineret målgruppe, organisationer der har frivillige tilknyttede (Jacobsen, 2011: 11). Artiklen skal bidrage til at frivillige organisationer er bevidste om deres ansvar overfor de frivillige og deres sociale trivsel i organisationen.

Afsenderrolle

Det er projektgruppen der er primær afsender på artiklen, da vi formidler vores forskning i artiklen, men selve artiklen bliver distribueret via nyhedsbrevet hos Frivillighed.dk. De er valgt som distributør på artiklen, da de har en stor adgang til målgruppen og den bliver derfor distribueret segmenteret til den specifikke målgruppe, og ikke til dele af samfundet, som det ikke er relevant for.

Budskabet

Sociale relationer i en frivillige organisation er vigtig i forhold til motivationen hos de frivillige og for det endelige resultat af det frivillige arbejde. Det er vores budskab, som vi har forsøgt at formidle i vores artikel, og som er det vi grundlæggende er kommet frem til efter vores afsluttede projekt.

Mediet

Artiklen sendes som sagt ud med nyhedsbrevet fra Frivillighed.dk, hvilket har betydning for artiklens indhold og layout. I forhold til indholdet skal der være et element af nyhed i artiklen, hvilket betyder at præsentationen af vores forskning sker som en nyhed.

Layoutmæssigt er artiklen sat op som den er, da den skal komme i forlængelse af andre artikler, og der har derfor ikke den klassiske form af en avisartikel i spalter.

Effekt og formål

Målet med artiklen er at opnå en effekt hos målgruppen, som er at de organisationer der har frivillige skal være mere bevidste om den store rolle social trivsel spiller imellem de frivillige og dermed at det er noget man som organisation bør prioritere. Særligt skal det være med henblik på det projektet har undersøgt, hvordan man inkluderer nye frivillige i et allerede etableret frivilligfællesskab (Jacobsen, 2011: 78-79).

Det griber også ind i formålet med artiklen, som er at formidle projektets viden til målgruppen, så de kan anvende den i en professionel sammenhæng (Rienecker, Stray Jørgensen, Gandil, 2016: 20).

Hvornår og hvordan skal artiklen opleves

Artiklen skal opleves af målgruppen i forbindelse med at mange nye frivillige bliver optaget i organisationerne, det skal distribueres kort tid forinden, så organisationerne er bevidste om det når de nye frivillige begynder i organisationen. Artiklen skal bidrage til at give organisationerne en bevidsthed om inklusionen af nye frivillige i organisationen, blandt andet ved at dele ud af de erfaringer som gruppen har gjort sig i forbindelse med afprøvningen af dialogspillet med Carpark Festival.

Fortællemåde

I artiklen er der fokus på at formidle den forskning og de resultater vi er kommet frem til, og derfor bruges der etos i vores fortællemåde, da det appellerer til at vi som afsendere har en faglig troværdig viden (Rienecker, Stray Jørgensen, Gandil, 2016: 21). Yderligere har vi fokuseret på at vores argumentation falder i tråd med vores etos, og at vi argumenterer ud fra vores erfaringer og forskning (Jacobsen, 2011: 105). Samtidig er vores fortællemåde letforståelig, og fokus er på at alle der læser artiklen skal kunne forstå budskabet, og at det ikke er alle i målgruppen der har erfaringer med at læse videnskabelige artikler, hvorfor den ikke kommunikerer på et videnskabeligt sprog, men i et letforståeligt sprog.

Litteratur

Rienecker, Stray Jørgensen, Gandil (2016): *Skriv en artikel. Om videnskabelige, faglige og formidlende artikler* (2. udgave). Forlaget Samfundslitteratur

Jacobsen, Jan Krag (2011). *29 Spørgsmål - en moderne retorik til planlægning af kommunikation*, Samfundslitteratur, Frederiksberg